Anul V. Arad, Joi 13|26 Septemvrie 1901 Nr 169

REDACȚIA
Arad, Deák Ferencz-u. nr 20

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe ½ an 10 cor.; pe ¼ de an 5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Nrul de Duminecă pe an 4 coroane. —
Pentru România și străinătate pe an: 40 franci.

Manuscripte nu se napoiază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, Deák Ferencz-u. nr 20

INSERȚIUNILE:
de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b., de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se primesc.

Candidații naționaliști.

(*R*) Dintre naționalități singuri Slovacii luptă în alegeri, și cu toate acestea, ziarele maghiare dau alarmă. Lui „Budapesti Hirlap" 'i-e teamă că intrând și *naționaliști* în Dietă, se va schimba fața pământului și pe charta Europei Ungaria nu va mai fi înfățișată ca stat *național unitar*, ci eac'așa, un stat că atâtea altele, locuit de mai multe naționalități.

Cât privește acum pe *poporali*, cari în cercurile mixte au pactat cu Slovacii, pentru a se ajutora reciproc fie contra kossuthistilor fie încontra guvernamentalilor, *adevărații* „patrioți" cei cu sgardă dela Kossuth ori Bánffy, *îi declară* trădători de neam, deși nu mai departe decât în comitatul Aradului și în Cenad, pela Pecica, Chișineu și pela Bătania și Nădlac, kossuthiștii caută de altfel să câștige și ei voturile Românilor și pe ale *Sêrbilor*.

Spaima aceasta a Ungurilor când *vorba e de* naționalități în Dietă, se *explică ușor*.

Toate ziarele strigă adică nu *pentru-că* ar fi convinse de primejdia ce ar resulta dacă în Dietă ar fi și naționalități, ci pentru-că hotarîndu ne noi odată să luptăm la alegeri, o mulțime de Ungurî n'ar mai vedea mandat întreaga lor vieață. Ele strigă deci ca să ne înfrice chiar d'acum ear pe Ungurî să-i alarmeze, ca nu cumva în noua Dietă să se poată determina un curent mai favorabil naționalităților.

E deci o simplă chestie de platomă la mijloc. Dintre patrioții din jurul câtor ziare mulți nu s'ar mai puté gândi la deputăție, dacă Românii și Sêrbii, d'opotrivă cu Slovacii și Germanii, s'ar hotărî să între în activitate.

Dacă simplu lupta în alegeri îi sperie, e de închipuit că presența noastră în Dietă i-ar desconcentra. N'ar mai fi în largul lor, să debiteze câte toate pe socoteala naționalităților, ci s'ar forma și între ei o grupă care să înțeleagă că nu va să zică a face politică alimentând șovinismul, ci că în interesul statului este să se demascheze irozii lor naționali, d'alde Hentaller, Beksics și alte păpușe de Vifleim, cari au facut cariera înjurând naționalitățile.

Cât privește acum pe foștii deputați români și actuali candidați guvernamentali, cum e Serban, Vuia, Mihályi, Ciocan și alții, Românii ar face bine dacă i-ar trimite nu în Dietă, ci la plimbare. Pentru-că e de înțeles să se găsească Români guvernamentali; în sfîrșit, sfânta putere și mai ales drăguța de oală cu carne atrage pe mulți flămânzi. Ca nici unul dintre acești deputați să nu caute însă a se valora, ci toți să se mărginească a trăi pentru sine, pentru neam nimic, — asta e o rușine. De cât să ne judece Ungurii după asemenea tipuri, sigur că ar fi mai bine să nici nu cunoască Români. Astfel de politiciani nu au nici un rost în Dietă, pentră-că ei prin nimic nu au netezit terenul ca în luptă să poată întra connaționalii lor mai radicali, *adevărații naționaliști*.

Frica de candidați naționaliști ce se manifesta în presa maghiară, ear' pe de altă parte lipsa de ori ce valoare a foștilor deputați ieșiți din neamul romănesc, trebue să ne indice linia de activitate în viitor. Trebue să mobilisăm cu toate forțele contingentul național. Ear alegerile d'acum să le folosim întru a studia bine terenul de luptă.

Germanii Boemiei în acțiune. Bărbații de încredere ai partidului poporal *german* din Boemia au ținut zilele acestea o ședință sub presidenția cunoscuților matadori *Schuckert* și *Prade*. După informațiunea foii „*Deutsche National Correspondenz*", conferența a pus 16 candidați pentru alegerile la Dieta provincială boemă și a primit în unanimitate textul apelului electoral, publicat deja ieri. Acest apel accentuează *caracterul antisemit* al partidului poporal german, arată necesitatea comunității de vamă cu imperiul german, *pretinde limba germană ca limbă a statului*, osândește atitudinea clericalismului și, ca un postulat cardinal, *pretinde împărțirea administrativă în două a Boemiei; respinge însă în chipul cel mai hotărît pretenția Cehilor, ca adecă pe teritor boem limba internă administrativă să fie cea boemă.*

In 6 Octomvrie partidul amintit va ține la Reichenberg o mare întrunire, la care vor lua parte și representanții provinciilor dintre Alpi.

Acestea ar fi, va să zică, tot atâtea semne „bune" pentru viitoarea sesiune a Reichsrathului și pentru sorții de isbândă a cabinetului *Körber* în conducerea trebilor statului.

UN GLAS JUDICIOS.

Pe vremea aceasta, a discursurilor electorale, când candidații promit alegĕtorilor marea cu sarea, naționalităților „egală îndreptățire" — „maghiară": când până și kossuthiștii lansează apeluri scrise românește, în Ungaria „națională maghiară", când toate acestea sunt tot atâtea metehne urîte și desgustătoare, o voce serioasă din parte maghiară, un glas conștient, iese la iveală din foiletonul unui ziar unguresc din Golgota Românilor, din Cluj.

Din incidentul descoperirii mormêntului principelui Ardealului Acațiu Barcsay (1658—1661), descoperire făcuta în urma păstrării cu pietate în amintirea Romanilor din partea locului, a locului morții și îngropării (Kozmatelke) acelui principe, însemnat cu cruce, s'a ținut o sêrbătoare religioasă științifică, la care au luat parte și autoritățile politice din comitatul Clujului.

Vorbind despre acea sêrbătoare, „*Magyar Polgár*" face unele reflexiuni, din cari merită să reproducem câteva extrase, pentru a învedera un mod serios de-a judeca și de a reflecta asupra din partea unui ungur, care din trecut știe trage consecvențe pentru actualitate și viitor.

„Cunoașterea limbei maghiare, sau și mai mult, impunerea cunoașterii ei n'a făcut încă din nimenea patriot — *zice* „*M. P.*" *Și în ori-ce limbă ar vorbi poporul, dacă simpatia și prietenia lui este pe partea noastră, atunci nu mai există între noi zid despărțitor* (între Maghiari și naționalități, Români, în special)...

„*Invĕțarea unei limbi se poate cere dela singuratici, nici-odată însă dela marile masse ale poporului; și aceasta mai ales în Ungaria, unde* **teritorul natural al limbei maghiare are o așa mică întindere**. *Poporul învață o limbă strĕină nu în școală și cu un scop unilateral. Necesitatea zilnică ne silește și ne dă mijloacele învĕțărei unei limbi străine...*

Eu nu sunt de vină, dar' foarte mult mĕ tem, că și noi cu zelul nostru de a maghiarisa, o să ajungem în anecdotele poporale ale Românilor, Slovacilor și Sêrbilor, ca și Nemții. Poate să fie ceva mai caraghios decât, de ex. că ne cuprinde o bucurie ce se întinde peste toată țeara când un școlar român s'a timpit învĕțând „Talpra magyar", pe care ni-'l recitează apoi ca o mașină, — sau când învĕțătorul scoate cu cleștele la examen câteva frase ungurești din gura băieților și fetițelor împodobite cu panglici „nemzeti"! Pe astfel de dascăli apoi îi recompensăm cu recunoștință și

---

Kölnische Zeitung despre Românî.

Un distins redactor al marelui *ziar german* din Colonia, făcênd o călĕtorie printre naționalitățile dela periferia Monarchiei noastre, 'și-a publicat impresiile și reflexiunile în vre-o 16 foiletoane din acel ziar, intitulate „*Oesterreichisch-ungarische Grenzfahrten*". In cel din urmă foileton vorbește despre Românii din împregiurimile Sibiiului, îndeosebi despre cei de lângă Turnu-Roșu. Scriitorul, om profund etnolog, se exprimă astfel despre noi:

„In Hammersdorf am găsit 750 Românî alăturea de un numĕr identic de Sași și vrênd-nevrênd a trebuit să-mi amintesc de vechia cetate romană de lângă Rin, Colonia Agripina. Din Sibiiu însă și din regiunea aceasta a Turnului-Roșu amintirea mea m'a transportat la Roma, în Campagna romană, în Etruria și Toscana. Uite aici niște sate românești, lângă Turnu-Roșu, cel stropit cu sânge de Turc, ele se numesc Boița și Tălmăcel! Ți-se pare ca te afli într'un cuib din vechia Italie. Bivoli negri, cu coarne încovoiate, de-a lungul ulițelor; porci negri grohotesc în jurul pragului: par'că ai fi în Campagna. In prispă stau femei bĕtrâne și torc din caerele lor, par'că sunt parcele. Aceleași femei nu poartă vara decât o cămașă lungă de pânză și în jurul șoldurilor, dela surtuc în jos, un șorț și-o crătință, — moravuri italice. Casele lor de-asemenea le-am mai vĕzut unde-va prin oare-cari regiuni ale Italiei. Dar apoi fețele! Femeile au pĕr negru, ochi toscanici: albastru închis sau negru în coloare; au pleoapele lunguiețe în forma migdalei, care le dă un aspect ca al madonei lui Rafael; bărbia lor e rotundă ca a Iunonei și obrajii desvoltați ca la femeia romană. Bărbații au tot capete din Toscana sau din Etruria, cu obraji subțiri, sprâncene negre, cu picioare lungi, cum le găsim și la Michel Angelo. In tot casul mĕ aflu în fața unui foarte vechiu popor de coloniști romani, cari s'au așezat pe aici cu străbunii lor împreună, încă înainte de-a se fi întêmplat amestecul cu blonzii Langobarzi din Italia de sus.

„Intr'adevĕr, printre bărbați am regăsit o mulțime de capete italiene cunoscute. Și ce numĕr mare de fete și femei frumoase pretutindeni, în Sibiiu și în împrejurimi! După ochi ai fi putut în câtva să cunoști, că sângele Românilor s'a amestecat cu acela al Slavilor vechi. Dar față de impresia generală acest amestec nu presintă altă importanță, decât din punctul de vedere al cuvintelor slave, înrădĕcinate în limba română de astăzi. Cu toate aceste cuvinte însă, pentru ori-ce cunoscĕtor al vechei limbi latine, precum și al dialectelor italice, limba Românilor de aici nu poate fi considerată altfel, decât drept un dialect italic, care a conservat chiar multe elemente din epoce mai vechi ale limbii latine.

„N'are nimeni nici un motiv de-a lua în rîs faptul, că Românii se socot cu mândrie drept urmași ai Romanilor. Ei sunt într'adevĕr, sunt hotărît urmași ai acelora, cel puțin Românii de aici din Ungaria. Și ei trăiesc pe un teren, care ascunde în sine multe urme de vechia cultură a colonilor romani. Pe malul Oltului se află un *turn roman* care după a mea părere e un veritabil turn roman, dat fiind materialul din care e clădit. In museul lui Bruckenthal din Sibiiu sunt îngrămădite lucruri de mare preț din punct de vedere istoric-cultural, lucruri săpate din regiunile locuite de Românî: altare vechi romane, statuete, rĕmășițele unui monument al zeului Mitra, judecata lui Paris și altele, cari vorbesc în mod suficient despre starea culturală a străbunilor Românilor de astăzi. Mai adaugênd apoi, că am vĕzut și o bucată de țeve romană, ce servia odinioară la încălzire, eată că vom puté să ne reconstruim cu ușurință tot modul de viață a străbunilor *români-romani*, cu întreg luxul lor provincial.

„Dar eată femeile cu ochii cei frumoși cum trec cu plugul peste ruinele străbunilor lor, cum seamĕnă și sapă cucuruzul! Iți face impresia că acei străbuni au eșit adese-ori din nou la lumină, ca să dea vieață celor de-asupra ruinelor, să însuflețească pe nepoții lor, ca să-'și trăiască vieața cea dulce în ciuda Maghiarilor.

„Piezișe și puternice se ridică stâncile și dealurile din jurul Turnului Roșu, prin care curg cu sgomot apele Oltului. Ești ca într'o lume străină. Când am trecut p'aici mi se părea că sunt pe calea lui Dante, pe calea ce duce într'o regiune întunecată a Infernului.

„Am ajuns în România, la frontiera marcată prin un pod de fer. Aici începe România cea politică, dar de fapt eram de multe zile în România, căci în comitatele acestea — afară de orașe și de industrie — totul zace în mânile muncitoare ale Românilor. Românul își dă seama de importanța sa. Cu un fel de mândrie latină privește la celelalte naționalități, caută să-și lărgească proprietățile și se prepară

dureri, ca-şi-când Dumnezeu ştie ce mare serviciu ar fi făcut naţiunii maghiare. Trebue să recunoaştem, că astfel de evoluţii comice, în ochii poporului fac să scadă consideraţia pentru limba statului, strică şi uşor duc la ridicol. Ş'apoi nici atâta folos nu avem, ca copilul să înveţe în adevĕr limba maghiară...

„In locul **zadarnicelor, ba chiar stricăcioaselor încercări de maghiarisare** *în ţinuturile de naţionalităţi, politica culturală maghiară mai bine 'şi-ar da silinţa să fortifice cultura centrelor maghiare...“*

Cât de judiţios acest glas, atât de modest iese în public, pentru a nu... derangea „cercurile şoviniste“.

Cu toate astea însă, îl remarcăm cu bucurie, ca echou al unui sentiment demn şi resultat al unei serioase şi cuminţi cugetări.

Ar fi timpul, ca în cercuri cât mai largi să fie cunoscute virtuţile neamului nostru; şi atunci numai o sălbaticie, o îndobitocire de sentimente şi moravuri ar mai puté să susţină pârjolul primejdios al şovinismului. Ar fi timpul, să pătrundă în înţelegerea cercurilor conducĕtoare şoviniste ideia zădărniciei silinţelor de maghiarisare; ar trebui să se convingă odată imposturile că nu neamului unguresc servesc cu goana lor nebună de a maghiarisa, ci amărăciunea, revolta, neînţelegerea o cultivă.

Desgust provoacă în cei pătrunşi de virtuţi creştineşti otrava judaismului francmasonic. Când memoriei strămoşilor vor să se închine Maghiarii, Românul li-a păstrat tradiţia trecutului acestei ţĕri. Recunoştinţă se cuvine deci acestora, nu bruscare, — maghiarisare.

Ideile expuse în „Magyar Polgár“, ne dovedesc, că exista şi între Maghiari capete cari astfel judecă. Ceea-ce însă ar fi de dorit, este, ca din modestul loc al unui foileton să pătrunda în fruntea gazetelor ungureşti aceste idei, să fie desbătute şi să cultive în direcţie sănĕtoasă opinia publică maghiară, atât de decăzută în exclusivism şi fanforonadă.

ALEGERI.

Chichinda-Mare, 22 Septemvrie.

Astăzi 'şi-a ţinut discursul-program, candidatul de deputat al cercului, *Edmond Steinacker*, care se declară de aderent al politicei primului-ministru Széll — pe care îl socoteşte de restabilitorul ordinei legale — fără însă de a se face la partidul guvernamental, ci păstrându-şi şi libertatea şi neatârnarea faţă cu toate partidele.

Punctul fundamental al programului lui *Steinacker* este: *egala îndreptăţire a tuturor naţionalităţilor.*

„In biserică şi şcoală—zice oratorul — limba maternă să nu fie câtuşi de puţin scurtată; şi limba poporului să fie introdusă şi în protocoalele comunelor şi comitatelor. Peste tot, legea de naţionalităţi să fie executată *cu precisiune în întregime. Autonomia bisericilor să fie păstrată cu sfinţenie de guvern...*

„Parlamentul să se ocupe nu numai de „politică“, ci şi de ridicarea economică a poporului.

„Se cere o revisie a legii electorale, se cere vot secret, după comune“.

In altă privinţă, *Steinacker* susţine necesitatea schimbării sistemului de imposite, aderă la teritorul vamal comun etc.

Se aşteaptă ca să isbutească la alegere, deoare-ce păşeşte ca German, ear' cercul electoral e compus de Germani, Români şi Sĕrbi. Şansele sale sunt cu atât mai mari, cu cât s'a pus pe basa principiului egalei îndreptăţiri a naţionalităţilor.

In discursul sĕu program oratorul n'a cruţat nici Bánffysmul terorist, nici Tiszaismul corumpĕtor de moravuri.

„Asociaţiunea“ la Sibiiu.

La sfârşitul sĕptĕmânii trecute, începând de Vineri, dar' cu deosebire Sâmbătă şi Duminecă, Sibiiul a avut zile de sĕrbătoare, zile festive. Cea dintâiu reuniune culturală românească, *„Asociaţiunea Transilvană“* 'şi-a ţinut adunarea generală în reşedinţa comitetului sĕu central, în Sibiiu.

Faţă de şedinţe s'a manifestat un interes deosebit, ceea-ce s'a vĕzut din participarea numĕroasă a membrilor (la 300) şi din discuţiile interesante, ce s'au desvoltat la unele obiecte.

După ceremonialul religios, sĕvârşit în bisericile române gr. ort. şi gr. cat., lumea a plecat la şedinţă, care s'a deschis şi ţinut în sala magistratului orăşenesc.

Dăm în cele următoare un resumat despre cursul adunării.

Şedinţa I. s'a deschis Sâmbătă după ora 11 a. m. Un public numĕros, între care şi multe dame, a asistat la deschidere şi peste tot la şedinţe.

Vice-presidentul Dr. Il. *Puşcariu*, în calitate de president, deschide adunarea printr'un discurs frumos şi bine primit, pe care-'l vom publica în numĕrul viitor (dublu).

Declarându-se şedinţa deschisă, mai întâiu a luat cuvântul dl adv. din Timişoara Emanuil *Ungurianu*, care fiind împreună cu dl Dr. *Cosma* delegaţi ai „Societăţii pentru crearea unui fond de teatru român“, salută adunarea „Asociaţiunii“. D-nul Ungurianu accentuează, că ambele aceste societăţi urmăresc acelaşi scop: *cultura naţională.* „Asociaţiunea“ este unul din factorii cei mai însemnaţi pentru promovarea acestei culturi. Dorinţa „Societăţii pentru fond de teatru român“ este — a zis dl delegat între altele, — ca nici-când să nu înceteze spriginul poporului pentru această asociaţie şi iubirea de neam să fie lumina conducĕtoare a acelor bărbaţi, cari vor sta în fruntea ei. Presidentul salută pe delegaţi şi urează progres societăţii surori.

Conform ordinei de zi se constată numĕrul delegaţilor presenţi. Au fost de faţă peste 40 de delegaţi, cari reprezentau 26 de despărţĕminte.

Se prezentează raportul despre activitatea comitetului central pe 1900 şi se aleg comisiunile.

In comisiunea pentru censurarea raportului general se aleg domnii: I. Trăilă, Dr. Aug. Bunea, Dr. G. Popoviciu (Lugoj), Dr. Proca şi Dr. Iuliu Maniu.

In cea financiară au fost aleşi dnii: E. Ungurianu, Dr. Cor. Pop (Oradea) şi Dr. I. Hodoş.

Comisiunea pentru studiarea modificărilor propuse la „Regulamentul pentru secţiunile ştiinţifice-literare“ s'a compus din domnii: G. Pletos, Silvestru Moldovan şi Gavriill Precup, prof.

Cu înscrierea de membri se încredinţează biroul „Asociaţiunii“.

In urmă se cetesc depeşele de felicitare. Au sosit felicitări telegrafice dela Oradea (Ios. Vulcan), Abrud, Câmpeni, Cluj, Beiuş, Şimleu, Blaj, Caransebeş, Bacium etc.

Şedinţa II. s'a început Duminecă la cara 10 ½ a. m., punându-se la ordinea zilei raporturile comisiunilor. Raporturile şi discuţiile asupra lor au ocupat întreagă şedinţă, astfel, că alegerea comitetului şi celelalte agende au fost amânate pentru a treia şedinţă, după amiazi.

Comisiunea pentru examinarea raportului general a referat prin raportorul Dr. G. Proca. Raportul se consideră de cetit şi se primeşte în general, ca bază la desbaterea specială.

In desbaterea specială cu privire la retragerea presidentului, a II. Sale dlui *I. M. Moldovan*, adunarea, la propunerea comisiei, îşi exprimă regretele pentru retragerea D.-Sale, îi mulţumeşte pentru înţeleapta conducere, pentru devotamentul şi interesarea sa, de care speră, că „Asociaţiunea“ va fi părtaşă şi în viitor.

La punctul despre înfiinţarea *muzeului etnografic şi istoric*, adunarea aprobă lucrările sĕvârşite până acum, exprimă mulţumită atât spriginitorilor Casei naţionale, cât şi comitetului, pe care îl învită a continua cu lucrările, pentru procurarea mijloacelor.

Referitor la membrii „Asociaţiunii“ se constată, că numĕrul lor e în creştere şi se exprimă dorinţa, ca membrii actuali să stăruiască în cercul cunoştinţelor lor pentru câştigarea de noi membri, ear' pentru membrii rĕposaţi în decursul anului, adunarea îşi exprimă condoleanţele prin sculare.

O vie discuţie s'a desvoltat în chestiunea fundaţiunii rĕposatului Dr. I. *Nichita* din Şimleu.

Asemenea s'a desvoltat discuţie la punctul despre vânzarea averii rĕmasă de *Avram Iancu* şi cu privire la plopii de la casa lui Iancu, cari au fost tăiaţi, făcându-se atent comitetul a nu vinde intravilanul din apropierea nemijlocită a casei.

Celelalte părţi ale raportului se iau la cunoştinţă cu unele mici modificări şi adause.

*

Alegerea presidentului, a vicepresidentului şi a membrilor în comitet, s'a făcut în şedinţa *a treia*, care s'a deschis la ora 5½ d. a. De president a fost ales cu aclamaţiune domnul *Dr. Alexandru Mocsonyi*, ear' pentru vicepresident şi membri în comitet s'a făcut votare secretă, cererea în scris a 20 membri.

Făcându se apoi votarea, au fost aleşi cu majoritate de voturi:

De vicepresident: dl *Iosif Sterca Şuluţiu*; ear' membri *ordinari* în comitet dnii: Dr Aug. Bunea, P. Cosma, I. Creţu, Dr. Diaconovich, Dr. Vas. Hossu, N. Ivan, Dr. At. Marienescu, I. Papiu, Dr. I. Puşcariu, Dr. Eus. Roşca, Dr. Oct. Russu, Nic. Togan; — şi membri *supleanţi* dnii: Iuliu Bardosy, Dr. Ilie Beu, Dr. V. Bolog, Ars. Bunea, Dr. Elie. Cristea, Dr. L. Lemény.

---

de viitoarea stăpânire a rasei sale în aceste regiuni. Românul ştie, că la spatele lui e o ţară sigură şi că el nu va puté fi maghiarisat nici odată, ori-câte hârtieţe ungureşti 'i-ar presenta guvernul din Pesta“.

După acestea autorul înşiră progresele culturale şi economice ale Românilor, realisate în timpul din urmă; scrie cuvinte de laudă la adresa preoţilor nostri şi insistă în sfârşit asupra pericolului ce-l constitue Românii pentru Saşi, îndemnând pe aceşti din urmă să se îngrădească puternic împotriva tentativelor influenţe române.

Articolul, precum se poate vedè cu toată exagerarea în partea din urmă, privitoare la raporturile noastre cu Saşii, e scrisă cu multă competenţă şi cu căldură pentru noi şi nu putem decât să mulţumim eruditului autor pentru frumoasele reflexiuni, menite să deştepte interes pentru noi în marea Germanie.

CALUL SULTANULUI.

— Schiţă umoristică din vieaţa militară. —

Traducere de limba germană

de

Victor V. Popescu.

(Continuare.)

Colonelul arunca căpitanului o privire provocătoare.

„Am perdut toată speranţa“, rĕspunse acesta.

„Omul nu este neinstruabil, bună voinţă încă are, încalecă cu mare siguranţă, putere fisică încă are, dar' sufere de slăbiciune de creerĕ.

Eu aş face către regiment umilita rugare, de-a cerceta mai de aproape starea lui spirituală.“

„D-ta crezi adecă, că omul este anormal?“ Oare a făcut ceva afară din cale?“

„El sevârşeşte destule, ce nu sunt în consonanţă cu un creer sănĕtos.“

Pe când vorbiau ofiţerii între sine, Ian urcase cu mare greu scara de jumĕtate. Sergentul îi ordonă să se scoboare, dar el nu auzi şi se urcă mai departe. Când ajunsese tocmai pe cel din urmă fuscel, dete un ţipet de spaimă şi de odată se prăvăli în adâncime. Nenorocirea se întâmplase. Lângă scară atârna o funie groasă, de aceasta se prinsese Ian, căci la caz contrar ar fi trebuit să se zdrobească. Funia balansa încoace şi încolo ca o pendulă. El se ţinu câtva timp, după aceea căzu ca şi mort la pământ.

Imediat se aduse o comisiune sanitară însoţită de medicul regimentului. Ian îşi venise în simţiri şi privia în giurul sĕu. Prin funie îşi vătămase ceva pălmile, încolo nu-'i lipsia nimica, soldaţii se putură înapoia eară acasă.

„Numai de nu ar avé întâmplarea aceasta urmări neplăcute“ zise colonelul depărtându-se.

„Aş dori, ca totul să decurgă în cea mai bună linişte“.

Intâmplarea aceasta însă avù urmări neplăcute. O foaie adusese un articol fulminant asupra lui Ian. Se publicase, că colonelul ar fi fost causa la aceasta, fiind-că ordonase acestui om, care suferia de ameţeală, să urce scara cea înaltă şi că omul ar fi căzut mort la pământ şi că ar fi fost îngropat fără nici o ceremonie în cimiterul militar.

Tot corpul ofiţerilor era iritat de acest articol. Auditorul compusese spre acest scop, un act de rectificare, care trebuia să fie semnalat de Ian. El însă făcù în loc de subscriere numai semnul sĕu obicinuit; din acest motiv actul nu se putea întrebuinţa pentru acest caz grav.

Trebui să se caute o altă cale. Auditorul ceti lui Ian rând de rând conţinutul actului, dară munca îi fù zadarnică! In fine îi veni sergentului o ideie fericită. Insoţit de o ordonanţă, Ian fù trimis ca să predè în persoană redactorului, actul. Acesta avù succes. Redactorul declară, că a fost fie informat şi prin aceasta se scoase din lume această faimă.

„Vom pune noi capĕt acestei afaceri“ zise colonelul către căpitan. „Eu nu sunt dispus să mĕ bat cu redactorul foaiei, nici să scriu rectificări. Pe Ian încă nu-'l putem elibera din serviciu, fiind-că e în putere şi e deplin sănĕtos. Comandă 'l la bucătărie, acolo nu va puté face atâtea nesfunsuri.

Această speranţă încă a fost înşelătoare. La bucătărie făcuse atâtea nesfunsuri, încât s'a dat ordinul ca Ian să fie liberat de ori-ce lucrare.

De acum înainte Ian nu mai era întrebuinţat la nimica. Umbla încoace şi încolo prin bucătărie sau prin curtea casei, mĕnca, bea şi dormia; asta era toată ocupaţiunea lui de acum înainte. Pentru acoasta el era invidiat de toţi camarazii sĕi. Spre cea mai mare mirare a tuturora,

Scandal în Reduta din Budapesta.

Sub titlul acesta se telegrafează din Budapesta următoarea întêmplare:

Intre doi candidaţi aï cercului lectoral din suburbiul *Leopold* s'a produs o luptă violentă, care a produsat erï (24 l. c.) un *mare scandal*.

Scena s'a petrecut în sala cea mare a Redutei, unde mercantilistul ovreu, *Sándor* Pál 'şi-a ţinut vorbirea-program în faţa alegĕtorilor. Intr'aceea o ceată de aderenţi de-aï altui candidat ovreu, *Mezei* Mór, a năvălit în sală, provocând un scandal tot de asurzitor şi „patriotic", încât amicul luï Bánffy, *Sándor* Pál timp de peste 20 minute nicï vorbă să nu ajungă la cuvênt.

Inspectorul de poliţie *Buckelberg* a năvălit în sală cu maï mulţi poliţişti, alungând de-acolo cu forţa pe maï mulţi demonstranţi. Oamenii luï Mezei însă nu s'au astêmpĕrat, ci au pornit din nou scandalul.

Aderenţiï luï Sándor se înfuriară rĕu de tot şi eï şi era p'aci să se încaiere zdravĕn cu adversariï, dacă nu intervenia poliţia cu maï multă energie, scoţênd cu brachiul din sală pe toţi matadoriï scandalului.

După încheierea adunăriï însă bravura „patriotică" s'a continuat earăşi. Avênd adecă să treacă din club baronul *Podmaniczky*, presidentul „liberalilor", prin faţa Redutei, a fost huiduit aspru de oameniï luï Sándor Pál, cari din baierile inimei şi cât îï lua gura 'i-au strigat mai multe „*Abzug*"-uri. Baronul-president *Podmaniczky* s'a spăriat atât de mult, că 'i s'a făcut rĕu şi numaï pus de poliţiştĭ pe-o năsură — a putut fi dus la locuinţa sa.

Va să zică, începutul e bun, şi premierul *Széll* numai bucura se poate, că chiar din capitală porneşte curentul alegerilor „libere" şi „curate".

Noutăţi

ARAD, 25 Septemvrie n. 1901.

Comitetul Asociaţiunei Naţionale din Arad a ţinut aseară şedinţă, resolvând maï multe afacerï curente.

*

Piteştenii la „Asociaţiune". Raportorul dela Sibiiu al „Gazetei Transilv." îi scrie acesteia următoarele rîndurï: Şap'te zecï de Piteştenï (România) au sosit la Asociaţiune. Bărbaţiï poartă în butonieră cocardă naţională. *Damele sunt îmbrăcate în costum naţional.*

Opt-spre-zece doamne şi domnişoare, cele dintâiu îmbrobodite la cap, cele din urmă cu pălăriï ficioreştï, de sub carï privesc nişte ochişorï, carï te ameţiau, decorează cu costumele lor bogate şi frumoase peronul gărit şi maï apoi stradele Sibiiuluï. Lumea se opreşte să le vadă, îngheşuindu-se înaintea hoteluluï „Impĕratul roman", unde s „încortelaţi" fraţiï de dincolo.

Ei devin eroiï zileï şi ai sĕriï de cunoştinţă.

Cu carnetul în mână, raportorul d voastre s'a furişat până la Piteştenï şi a invitat pe unul, cu nepusă masă, la interview.

„Am plecat noaptea din Piteştï, zise el, anume pentru Asociaţiune. Eram întâiu în număr de 30 visitatorï, la carï s'au maï alăturat încă pe atâţia şi 18 dame. Trenul nostru până la graniţă era împodobit cu florï şi cu stegulete. Suntem ferici ţi, că putem fi în mijlocul d-voastră".

„Raportoruï Gazeteï": „Fericirea e pe partea noastră . . . Nu mi-aţi puté da câteva nume maï remarcabile?" . . .

Piteşteanul: „Bucuros: Dl colonel Condemin cu două domnişoare, Take Stătescu cu o domnişoară, Ştefan Goanga cu două domnişoare, căpitan în retragere Hiottu, Spirescu cu o domnişoară, Dimitrie Coculeanu cu soţia şi o domnişoară"...

Vĕzênd că o ostenit şi nevoind să-'l mai reţiu, i-am mulţumit. Amabilul meu interlocutor era dl Spirescu, mare proprietar în Argeş şi Buştenï.

*

Controlă amânată. Ministerul ungurese de honvezï, luând în considerare timpul fixat deja pentru alegerile parlamentare, a amânat *controla ce avea să se ţină asupra glotaşilor*. Astfel controla aceasta, în ţeara întreagă se va ţiné în timpul din 14 Octomvrie până în 14 Noemvrie a. c.

*

Culesul viilor în podgoriile Aradului. Ni-se anunţă, că culesul viilor în comunele *Miniş*, *Gioroc* şi *Cuvin* va fi în *7 Octomvrie n.* a. c. Dacă timpul frumos de-acum va dura încă până după cules, vinul din êstan va fi de-o calitate superioară în promontoriul Aradului.

*

Invĕţător ovreu — bestial. Cu un cas nou s'a îmbogăţit earăşĭ cronica scandalelor ovreeştĭ, carĭ infectează în chip aproape fără părechie viaţa socială omenească. In numeriï maï noui aï foilor maghiare cetim adecă următoarea ştire oribilă: Oficiul solgabireesc din *Kaposvár* a suspendat din post pe învĕţătorul *Schlesinger* Ignácz din *Nagy-Bajom* şi a pornit contra luï cercetare aspră, deoare-ce fetiţe de şcoală în vêrsta abia de 8 – 9 anï, încredinţate luï spre creştere, le folosia pentru a-'şĭ satisface poftele bestiale. Ovreul Schlesinger, care are chiar fete măritate, deja de 28 anï era învĕţător confesional în amintita comună. Casul a produs revoltă enormă în toate părţile şi în indignaţiunea sa poporul a vrut să bată până la sânge pe învĕţătorul desbrăcat de orĭ ce consideraţie omenească.

Şi acest Schlesinger neom de sigur e şi el unul din „dascăliï patrioţi". Nu i aşa?

*

Catastrofa dela Palota. *Relaţia oficială* sună: în ambele trenurĭ au fost: 2 călĕtori cl. I, 14 călĕtori cl. II cu totul 16 călĕtori, 18 funcţionari sau 34 persoane.

Morţi 7 funcţionari; 2 călĕtori, cu totul 9 persoane; răniţi 9 funcţionari, 7 călĕtori, cu cotul 16 persoane; total: 16 funcţionari, 9 călĕtori, 25 persoane.

Neatinşi 2 funcţionari, 7 călĕtori; cu totul 9 persoane.

Morţi: 1) şeful de tren Mateescu, 2) frênariï Duţu Dumitru, 3) Muscălescu Ion, 4) Ioanin Petre, 5) Niculescu Ion, 6) conductorul dela vagonul cu paturi Swartz, 7) bucătarul dela vagonul restaurant Gheorghe Ion 8) Bibicescu şef de tren, aflat în concediu, 8) copilul Alexandru fiul controlorului dela vagoanele cu paturi Marcovicĭ.

Răniţĭ maĭ grav: 1) Ştefănescu şef de tren, maĭ uşor: 2) frênarul Morărescu, 3) Marcovicĭ controlor la vagoanele cu paturĭ, 4) soţia Elisabeta a controloruluĭ Marcovicĭ şi 5) fiica sa Janeta, 6) impiegaţiĭ postalĭ Pîrvu Eugeniu, 7) Petroianu Gh., 8) Saburoanu M; aceştĭ treĭ din urmă au eşit astăzĭ din spital, 9) P. N. Ionescu din Severin se află în pat acasă avênd micĭ contusiunĭ, 10) Heinrich Weiss de loc din Pucioasa se află la hotel „Europa" în Severin în căutarea doctoruluĭ Tucten, avênd coastele vătĕmate, 11) Buchis Panchas din Severin, contusionat puţin îşĭ vede de afacerĭ, 12) Meilender din Craiova, puţin contusionat a plecat la domiciliu, 13) frênarul Andreescu Dimitrie, care s'a restabilit reluându-'şĭ serviciul, 14) Drăgoţescu, şeful staţieĭ Frăsinet aflat în concediu, 15) Mecanicul Paulian, 16) focarul Magheru, aceştĭ treĭ din urmă sunt aproape însănĕtoşaţĭ.

*

Rĕsbunare groaznică. Un anume *Drozdik* Pál din comuna Págora (comitatul Baranea), întorcêndu se peste noapte dela manevrele militare de lângă Cinci-bisericĭ, a găsit la soţia sa pe flăcăul *Száray* Ferencz din comună, cu care femeia de maĭ mult timp avea relaţiunĭ de dragoste. Soţul înfuriat peste mĕsură de această surprindere nedorită, a năvălit ca turbat asupra flăcăuluĭ, 'l a apucat de gât şi cu un briceag l'a străpuns fără milă, în toate părţile corpuluĭ, până l'a lăsat mort. După aceasta a năvălit asupra soţieĭ înşelătoare, pe care a ucis-o în chipul cel maĭ cumplit. Maĭ întâiu 'i-a străpuns inima şi în urmă 'i-a spintecat corpul de jos până sus. Isprăvindu 'şĭ fapta oribilă, ucigaşul s'a dus, încă în timpul nopţiĭ, la un frate al sĕu dintr'o comună vecină, unde alaltăierĭ a fost prins şi arestat.

ULTIME ŞTIRI.

Serbia îşĭ are — clironom.

Viena, 24 Septemvrie. O depeşă sosită din Belgrad confirmă ştirea lansată despre noul moştenitor al tronuluĭ sêrbesc. *Azĭ regele Alexandru a proclamat de moştenitor al tronuluĭ pe sub locotenentul Nicodin Lunieviţa, fratele regineĭ Draga.*

Rĕsboiul Burilor.

Ladysmith, 24 Septemvrie. La Paardekop *Buriĭ au distrus linia ferată. Au deraliat 10 vagoane şi au căzut morţĭ 6 oamenĭ şi 30 caĭ.*

Bruxella, 24 Septemvrie. Representantul diplomatic al Transvaaluluĭ, Dr. *Leyds*, a adresat ministerului de externe austro-ungar o notă, în care *protestează în contra porniriĭ de-a se vinde caĭ ungureştĭ pe seama Englezilor.*

Londra, 24 Septemvrie. După registrul oficios al perderilor din trupele engleze conduse de *Gough* în lupta dela 17 l. c. cu generalul *Botha*, — au dispărut şi *au căzut morţĭ în această luptă 230 Englezĭ.*

AVIS!

Ca cel mai bun isvor de procurat cuptoare, cuptoare de fert pentru bucătării, şi peste tot ori-ce obiecte de fer — se recomandă firma

Cziegelbrier Victor

din Arad (*în casa Neumann*)

care firmă prin soliditatea sa, serviciul prompt şi ireproşabil în curs de mulţi ani şi provĕzută tot-deauna cu cele mai bune şi solide mărfuri — 'şi-a câştigat cel mai bun renume, bucurându-se de buni părtinitori.

Bibliografie.

Geografia comitatuluĭ Arad de învĕţătorul Damaschin Medre, — manual cu maĭ multe chărţi geografice, întocmit pentru clasele III. şi IV. ale şcoalelor poporale şi aprobat de Ven. Consistor aradan:

Se poate procura dela administraţiunea „Tribuneĭ Poporuluĭ" şi dela librarul „ifju Klein Mór" din Arad. Preţul 35 c. (70 fil.), plus porto postal.

PARTEA LITERARĂ.

In chestiunea limbeĭ literare.

— Respuns dluĭ Duiliu Zamfirescu. —

(Urmare.)

La rêndul nostru am putè urma acelaş sistem şi să cităm paginĭ întregĭ din autoriĭ moldovenĭ şi muntenĭ, carĭ, inspirându se şi eĭ din popor, scriu o limbă în care aproape tot al zecelea cuvênt, nouĕ Ardelenilor, ne este nou.

Delavrancea, subtilul scriitor analitic, a căruĭ forţă de căpetenie zace în bogăţia limbeĭ, în belşugul de cuvinte simple sau involte, triviale sau onomatopeice, ni-ar putè servi drept cel mai nimerit autor, pentru a veni la acelaş resultat teoretic, la care a voit să ajungă dl Zamfirescu, analisând passage din scriitorii ardeleni.

Dar urmând astfel am veni în contrazicere cu principiul limbeĭ poporale, despre care am vorbit. Şi e incontestabil, că pe cât de poporală, bănăţenească, este limba luĭ Popovicĭ, cea zeflemisită de dl Zamfirescu, pe atât de propriĭ sunt poporuluĭ vrâncean cuvinte ca *sporovăială, pasarama, cotoroanţă, zăipălatec*, despre carĭ sporovăeşte Delavrancea în „Sultanica" sa.

A ridiculisa un dialect al poporuluĭ, este un lucru neserios şi o muncă inutilă în acelaş timp. Şi noĭ nu ne vom preta nicĭ odată la aceasta, findcă tocmaĭ provincialismele de veche provenienţă, viie în graiul poporuluĭ, sunt elementele, carĭ dau vigoarea uneĭ limbĭ şi constitue aşa zicênd fondul eĭ de reservă.

Glumele, ce în timpul din urmă cu atâta puţin gust şi în formă aşa de puţin literară se strecoară în revistele umoristice şi în foiletoanele unuĭ ziar din Bucureştĭ, şi carĭ se adresează unuĭ dialect ardelenesc, care însă nu există decât în imaginaţia luĭ Caragiale, sunt efluxul unuĭ curent alcătuit de elemente neromâneştĭ.

Cred că nu mai e nevoie de-a stărui, ci s'a dovedit în deajuns, că limba poporuluĭ ardelean, maĭ ales aceea a unor regiunĭ curat româneşti, e destul de potrivită, pentru-ca în ea o literatură românească să ajungă la înflorire.

Limba luĭ Slavicĭ, Coşbuc şi Niţă Popovicĭ este o limbă viie, ea există întocmaĭ, ear afirmaţia d-luĭ Zamfirescu, că aceasta ar fi un „material desgropat din cronicarĭ" este o eroare esplicabilă prin faptul, că d-sa n'a fost prin Ardeal, ca să studieze şi să pĕtrundă limba ţĕranuluĭ român.

Este negreşit supĕrător, când se trag conclusiunĭ pe basa unor premise false şĭ criticul n'ar fi trebuit ca să meargă mai departe şi să se peardă în alte asemenea lucrărĭ.

Dl Zamfirescu, discutând o chestie de limbă, profită de ocasie a se pronunţa şi în privinţa altor părţĭ a scriitorilor ardelenĭ, cărora, nu ştiu de ce, le dă un certificat atât de sever şi — vorba d-sale — atât de puţin elegant.

Ascultaţĭ, ce afirmă despre prosa luĭ Coşbuc:

„Nicĭ odată nu s'a scris ceva mai fals în ţara noastră, fals prin fondul sufletesc al limbei, fals prin imaginile triviale ale gândirei, fals prin avêntul grosolan al unui eroism de comandă..."

??!...

(Va urma.) *Il. Chendi.*

---

cele opt sĕptămânĭ de serviciu ce le maĭ avé, Ian se oferi ca ordonanţă la sublocotenentul Schattgenau. Toţĭ erau curioşĭ cum va eşi lucrul, chiar şi sublocotenentul însuşĭ.

Incă în prima seară după intrarea sa în noul serviciu, îl conduse pe Ian în grajd şi îĭ dădù informaţiunile de lipsă.

„Tu te aĭ oferit de bună voie la mine", zise sublocotenentul către Ian. „Care este causa".

Ian zimbi numaĭ, fără de a rĕspunde ceva.

„Tu trebue să ai un motiv pentru care aĭ voit să viĭ chiar la mine. Cât timp maĭ aĭ încă de servit?"

„Opt sĕptămânĭ", rĕspunse Ian.

„Cred că dl sublocotenent va fi mulţumit cu mine".

„Aceasta tocmaĭ o doresc" rĕspunse Schüttgenau oftând. „Dar speranţa mea e foarte slabă. Tu veĭ avé numaĭ doi caĭ de îngrijit, calul meu şi calul d-luĭ major Herner, calul celalalt nu-'mĭ maĭ aparţine mie l'am vêndut azĭ dimineaţă."

Pe când Schüttgenau îl instrua, Ian îşĭ căuta de lucru pe lângă caĭ.

(Va urma).

Editor. **Aurel Popovici Barcianu.**
Red. respons. **Ioan Russu Şirianu.**

5622 szàm.
1901 tkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A borosjenöi kir. jàràsbirósàg mint telekkönyvi hatósàg közhirré teszi, hogy „Victoria“ takarék- és hitelintézet aradi czég végrehajtató javára Rád Marinka férj. Nadasán Pávelné kujedi lakos végrehajtást szenvedő ellen 400 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte, minek folytán az aradi kir. törvényszék és a borosjenöi kir. járásbiróság területén fekvő és a kujedi 104 szàmu telekjegyzőkönyvben A I. 825/a, 1320 helyrajzi szàmu ingatlannak Rád Marinka férj. Nadasán Pávelnét illető fele része 456 kor. és kujedi 409 számù telekjegyzőkönyvben 221 helyrajzi számù foglalt ingatlan 500 koronában megállapitott kikiáltási árban az **1901. évi oktober hó 19-ik napjàn délelőtt 10 órakor** Kujed községházánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladatni, ugymint:

1.) Ha a kikiáltási áron felül igéret nem tétetik, az elárverezendő ingatlan a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

2.) Árverelni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 45 kor. 60 fillér és 50 koronát készpénzben, vagy az 1881 nov. 1-jén kelt 3333. számù ig. min. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban, a kiküldöt kezeihez letenni, vagy az 1881. 60.: t: cz: 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállitott elismervényt átszolgáltatni.

3.) Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben, és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitott 8 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számitandó 30 nap alatt, — a harmadikat pedig ugyanazon naptól számitandó 60 nap alatt, — minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt, szabélyszerű letéti kérvény kapcsában az 1881 évi decz. 6-ikán 39425 I. M. sz. a. kelt rendeletében előirt módon a butyini kir. adóhivatalnál — mint birói letétpénztárnál befizetni.

A bánatpénzt a biróság az utolsó részletbe fogja beszámitani.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbiróság telekkönyvi hatóságánál — és Kujed, Járkós és Butyin községek elöljáróságainál megtenkinthetők.

Borosjenő, 1901. évi julius hó 12-ikén.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

365 —1 Bittó, kir. jàràsbiró.

3812/1901.
tlkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vingai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirrè teszi, hogy Papp Vazul aradi ügyvéd végrehajtatónak Kradigatya Isza s Mária végrehajtást szenvedő elleni 22 korona tőkekövetelés és járulékai iránti vègrehajtási ügyében a temesvári kir. tőrvényszék a vingai kir. jbiróság területèn lévő Varjas községében fekvő a varjasi 215 sz. tljkvben A. II. 2 sor és 1720 hrzi sz. a. foglalt az 1881 LX t. cz. 156 §-ának a) pontja értelmében jelenleg Kascher Miklós s Mesz Ferencz tulajdonát képező 1720 hrsz 800 □ öl területü pótkertre 253 korona kikiáltási árban a varjasi 806 sz. tljkvben A I 1 sor sz. alatt foglalt ($\frac{794-796}{b}$) hzsz. 175 □ öl területü beltelekre és az azon lévő 413 hsz. házra 871 korona kikiáltási árban és végre a varjasi 1355 sz. tjkvben A I 1—3 sorszám alatt foglalt és jelenleg Henz Miklós s neje Beitz Katalin tulajdonàt képező 1962 (b) i—a/2 2266 (b) i—a/2 s 2692 (b) i—a/2 hzsz. 1—1 hold összesen 3 hold területü urbéri külsőségből Kradigatya Máriàt illetett fele rèszère 1368 koronàban ezennel megàllapitott kikiáltási àrban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1901. évi oktober hó 15-ik napjàn d. e.** 10 órakor Varjas község irodàjàban megtartandó nyilvános árverésen a megàllapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándèkozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 25 kor. 30 fill. 87 korona 10 fill. és 136 kor. 80 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 1881. èvi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezésèről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgàltatni.

Kir. já ásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Kelt Vingàn, 1901. évi julius hó 24. napján.

[Nedescifrabil]
kir. albiró.

636 1—1

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A apărut

Şi se află de vênzare la administraţia „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

		coroana	filerĭ
1.)	„Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a şcoalelor poporale, de Damaschin Medre, învĕţător; aprobat de Ven. Consistor ilustrată cu chărţi geografice	„	—70 „
2.)	„Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcăţean,	„	2— „
3.)	„Judecătoriile cu juraţii“ — de Teodor V. Păcăţeanu,	„	—80 „
4.)	„Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcăţeanu,	„	2— „
5.)	„Principiile politicei“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcăţeanu	„	4— „
6.)	„Caractere morale“ — exemple şi sentinţe culese din istoriile şi literaturile popoarelor vechi şi moderne, de *Ioan Popea*, profesor în Braşov.	„	2.50 „
7.)	„Rĕsboiul pentru neatêrnare“ de *George Coşbuc*.	„	1.20 „
8.)	„Vieritul“ — de Petru Vancu,	„	1— „
9.)	„TeroiaDramei“ — de Dr. Iosif Blaga,	„	3.60 „
10.)	„Juvenilia“ —de Sextil Puşcariu.	„	1.60 „
11.)	„Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul,	„	1 50 „
12.)	Instrucţiuni populare despre Da'o inţele şi Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz	„	1.20 „
13.)	„Ioan Botezătorul, tragedie în 5 acte şi un preludiu tradusă de Il. Chendi şi C.Sandu după Hermann Sudermann	„	2.— „
14.)	Henric Ibsen „Ziua Invierei“ Epilog dramatic în 3 acte traducere de Il. Chendi şi C. Sandu	„	1.— „
15.)	„Zece ani de mişcare“ literară în Transilvania 1890—1900 de Ilariu Chendi	„	1.— „
16.)	„Maria Cunţan“ poesii	„	1.50 „
17.)	„Musa Someşană“ Doine şi cântece poporale	„	—30 „
18.)	„Călătoriile în Rusia“ ale preotului bănăţean Mihail Popovici, publicate de N. Iorga—	„	—40 „
19.)	„Vatra părăsită“ de Ioan Slavici	„	1.50 „

La comande să se mai adauge de fie-care op 10 filerĭ spese postale.

Tipografia „Tribuna Poporului“ Aurel Popovicin Barcianu.